

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

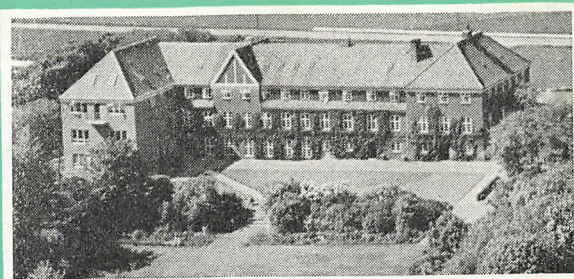
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejd!

Fra Nr. Nissum Højskole

8 August 1963 · 55. årgang

USPORLIG

Danmark er ved at bjerge sin høst. Der er atter i år en rig høst. Man kan se de gode resultater af arbejde og omhu. Hvor jorden blev tilsået i rette tid og fik al den nødvendige gødning, blev resultatet godt. Man sporer let den gode vekslen mellem solskin og regn. Men - hvor mange kan spore Gud i avlingen?

I profeten Esajas bog 45, 15 står der: „Sandelig du er en Gud, der er skjult“. Det gælder i naturen og naturens love. Ingen steder rammer vi på Gud, så han kan vises frem som grund og forklaring. Han er en Gud, som er skjult. Hans vej er usporlig. Rumkabinen, der farer jorden rundt eller er på vej til Mars, støder ikke på ham.

Dog er der nogle, som ser ham i det alt-sammen, nogle for hvem høst og mad og liv er gaver fra Gud. Nogle, som er så lykkelige, at de stadig må takke vor Fader i det skjulte. Det er dem, som kan tro på Gud.

Det kunne Jesus. Han peger på alle de mange blomster i have og mark og siger, det er jeres Fader, som har klædt dem på. Han viser på vor rige hårpragt - eller skaldepande og siger, jeres Fader ved tal på hårene, og ingen af dem faldt, uden han gav lov.

Vi er i denne skjulte Guds hænder. Ham må vi takke for hver dag, vi lever, takke for mad og hjem, takke for vejret og solen, takke for land og folk og takke for troen

på den Gud, som er skjult. Og samtidig må vi bede om alt det, vi takker for.

Især må vi bede om - og takke for - at han vil tage os i sine hænder og kalde os sine egne. Vi må bede, at han ikke skal give slip på os, så vi falder „udenfor“. Der er et sted udenfor, hvor Gud ikke er skjult, men hvor han slet ikke er. Derfor kalder Jesus

VORE STÆVNER

I VIBORG på KFUK søndag d. 8. september kl. 14,30.

Velkomst ved Søren Sørensen.
Fælles kaffebord.
Forstanderen fortæller.
Lysbilleder fra turen til Harzen.
Afslutning ved lærer Svendsen.

I HERNING på afholdshotellet søndag d. 15. september kl. 14,30.

Velkomst ved Erik Sahlholdt.
Fælles kaffebord.
Lærer Mogensen taler.
Lysbilleder fra turen til Harzen.
Afslutning ved forstanderen.

Begge steder synger vi i De unges Sangbog. Kom selv og tag så vidt muligt en vordende elev med. Og fremfor alt må vi huske at bede for disse stævner. Måske får en og anden lov til at opleve, at: »alt, hvad som blegned, oplomstrer pány«.

det „udenfor“. Gud, bevar os i nåde for Jesu skyld!

Har vi da kun vor Gud med os,
som over alt mon råde,
al fare tør vi byde trods

og smile ad hver gåde;
er mørkt end for, dog lyst er bag,
og lyset som den unge dag
sin vej med glans vil bryde. *Gr.*

P. Roesgaard.

MIN TUR TIL CEYLON

Ja, nu skal det altså være alvor. Jeg har lovet at skrive til elevbladet om min tur, men for en ordens skyld må jeg først lige komme med et par indledende bemærkninger. - Ceylon er en ø på størrelse med Danmark, og den ligger ved sydspidsen af Forindien i Det indiske Ocean. Hovedstaden på øen hedder Colombo, og i denne by bor min bror og svigerinde, og nu skulle jeg altså ud at besøge dem og holde ferie der i 3 måneder.

Jeg startede herfra den 19. januar i ca. 14 graders frost med fly til London. Da jeg kom dertil, fik vi at vide, at maskinen ikke kunne lande der på grund af tåget og dårligt vejr. Vi blev derfor dirigeret til en anden lufthavn, og jeg prøvede straks på, på engelsk, at forklare, at jeg gerne skulle med maskinen til Colombo, og til alt held forstod de mig, men de sagde til mig, når ikke de kunne lande, kunne der heller ikke komme nogle maskiner op. Der var nu ingen, der vidste, hvad der skulle ske med os, så vi kom til et eller andet sted, hvor vi kunne få en kop kaffe, hvad der nok kunne være rart, da der var endnu koldere i England end herhjemme. Derfra kørte vi skiftevis med bus, tog og taxa, og endelig kom vi til London. Kl. var nu ca. 18. Her spurgte jeg igen, om der var nogen maskine, jeg kunne komme med, og efter endnu ca. 2 timers ventetid fortalte de mig, at der først var en maskine mandag aften. Dette var lørdag, så jeg blev indlogeret på et hotel, hvor jeg pænt måtte blive i 2 døgn. Da jeg endelig ankom til hotellet, var jeg meget forfrossen, da jeg havde ladet mit vintertøj blive hjem-

me og kun havde en tynd sommerfrakke at iføre mig i ca. 18 graders frost.

Den første vanskelighed, der opstod på hotellet, var sproget. Det værste var, når jeg skulle spise, for jeg kunne med bedste vilje ikke forstå, hvad der stod på menukortet, og ligefrem bringe min ordbog med ned til måltiderne syntes jeg jo heller ikke, jeg kunne, så jeg bestilte gerne et eller andet og ventede spændt på at se, hvad der blev serveret for mig.

Ja, endelig blev det da mandag aften, og jeg kom da også med den rigtige maskine, og efter ca. 20 timers flyvning med mellem-landinger i Rom, Beirut, Bahrain, Teheran og Bombay landede vi endelig i Colombo. Min bror og svigerinde var der for at tage imod mig, og da vi kom ud til dem, var jeg godt træt efter den lange rejse.

Ja, hernede var der sol og sommer, og jeg nød i fulde drag at kunne bade i godt 30 graders varme i januar måned. Ellers gik dagene meget hurtigt, syntes jeg. Jeg var ude at se en mængde forskellige og interessante ting og steder, bl. a. et mægtigt flot tempel, og ved hver fuldmåne var det pyn- tet med elektriske lys, og der var fest uden lige, når ceyloneserne skulle hen at ofre til Buddha.

I marts måned var vi en tur ude i junglen; det, tror jeg nok, var den største oplevelse, jeg havde. Vi kørte fra Colombo en tidlig morgen, og efter ca. 200 km kørsel nåede vi til Willpattu, hvor vi gjorde et lille ophold, og nu var der altså kun jungle og atter jungle omkring os. Vi boede på et såkaldt rest-house, og da vi kom dertil,

havde vi ca. 36 graders varme i skyggen, så vi skyndte os at få den værste tørst slukket. Om natten var der også meget varmt, så derfor sov vi ude på verandaen på felt-senge. Jeg skal ærligt indrømme, at den første nat var jeg ikke særlig stolt ved situationen. Hver morgen før solopgang tog vi i vores jeep ud i junglen for at se på dyrelivet. Det var meget interessant at se dyrene, når de kom ned til deres drikkesteder. Vi så desværre ingen elefanter, men til gengæld så vi leoparder, bjørne, vildsvin, elge, dådyr, krokodiller og en mængde forskellige, flotte fugle.

Da jeg havde været der i ca. 2 måneder, blev jeg pludselig syg. Det viste sig, at jeg havde fået et mildere tilfælde af gulsot, og jeg kom derfor på hospitalet dernede, hvor jeg lå i ca. 10 dage, men det var nu ikke så slemt, da de allesammen var så flinke imod mig.

Ja, de tre måneder gik alt for hurtigt, og snart var det ved tiden, at jeg skulle hjem til Danmark igen. Flyveturen hjem gik også vældig fint, men temperaturen herhjemme var unægtelig lidt anderledes, end jeg var vant til; men godt var det alligevel at komme hjem, en stor og uforglemmelig oplevelse rigere.

Hermed slutter jeg med mine bedste hilsener til alle læserne; en særlig hilsen til jer alle hjemme på skolen samt mine kammerater fra 1962.

Lilly Fruelund.

☆ *Hjemme fra skolen*

Den 23. juli havde vi besøg af M. og K. fra Resen, og vi tror, at de havde en god aften sammen med vore egne unge.

Lørdag den 27. havde vi forældredag, og hvor var det nogle skønne gæster. Alle var venlige, og alle var glade, og næsten alle var mødt. De fleste kunne tage hjem om aftenen, men nogle få, der havde langt hjem, overnattede her.

Og samtidig begyndte vor sommerferie, og næsten alle eleverne kunne køre med deres forældre hjem om aftenen.

Her på skolen fik vi nu ikke lige lang ferie, for der var en del at ordne - især med syltning og kontorarbejde, men ferie fik vi da alle.

Det var dejligt at holde ferie, men det var næsten endnu bedre, da vi igen mødtes med eleverne, som vi i de 3 forudgående måneder var kommet til at kende og holde meget af. Desværre var der tre, der ikke kunne komme igen, og dem savner vi, men vi håber, de kommer og er med ved afslutningsfesten.

Forleden dag - den 12. august - fik vi et pust fra den afrikanske verden, idet repræsentanter fra Tanganyika, Uganda, Kenya, Zanzibar, Ghana, Nigeria samt Mauritius besøgte vor skole. De var her i Danmark for at studere andelsbevægelsen m. v. — „Men,“ som Tanganyika-repræsentanten sagde, „nok er vi her i Danmark for at lære kooperativ virksomhed at kende. Dog er det vigtigere at lære menneskene bag metoderne at kende.“ Gæsterne og deres leder, hr. Lund Jensen, spiste til middag her og fik senere skolen med dens elever i arbejde forvist. En stor del af disse folk var elever fra missionsskoler, hvilket jo egentlig er tankevækkende! Såvel da vi sang bordvers, som da eleverne sang kristelige sange for dem, kunne de da også nynne med. Det var et interessant besøg!

Den 13. august om aftenen var sognets KFUM og K gæster her. Efter leg på marken ved Brejdblik samt en portion rabarbergrod bød forstanderen velkommen inde i den store klasse. Lærer Mogensen talte om problemer i en verden, hvor hundreder af millioner mennesker er fattige og lider sult. Lærer Svendsen sluttede med andagt.

Høstmaskinerne er nu så småt begyndt. Avlen skal sankes i lade, så den kommende vinter ikke skal blive præget af mangel.

Vi håber også på en god vinter med fuldt hus på højskolen. I alt har vi nu 48 indmel-

delser, men der skulle jo gerne komme en snes mere.

Angående byggeriet ligger det lidt vanskeligt for tiden, da det bliver noget dyrere, end jeg havde regnet med. Hvis der ville komme godt med gaver til byggesagen, så turde vi jo bedre gå til bidet, men det er lidt småt for tiden. I er da vel klar over, at skolen i 1963 har ret til at modtage skattefri gaver? Gaver, som giveren må fradrage i sin indkomst.

Men vi vil prøve på ikke at bekymre os. Dels er vi jo altid blevet hjulpet, og dels har vi så dejlig en sommerskole. Bed med os om, at eleverne må få meget godt ud af deres skoletid - og især det allerbedste.

Vi glæder os nu til svampetur i Klosterheden, til at gøre en rejse til Venø, til et lærerigt besøg i Struer, og til så vidt muligt at deltage i stævnet i Viborg. Så venter vi da også besøg af en erhvervsvejleder m. m. Tiderne har forandret sig. Nu er det ikke længere spørgsmålet, om man skal have en plads, eller man skal hjem at hjælpe til, men spørgsmålet er for (jeg synes alt for mange): Hvad skal jeg være? Men en skoles opgave er da at hjælpe tidens børn med tidens problemer, og derfor bruger vi også erhvervsvejlederen.

BESØG HØJSKOLEN!

Den 15. september har vi Ydre Missionsstævne på skolen. Stævnet er især lagt an for Lemvig-kredsen, men enhver er velkommen. Selv om en stor del af staben er i Herning den dag, så vil fremmede talere søge for, at det bliver en god dag.

Skriv efter program for dagen. Vi skal sende et sådant, når det foreligger. I kan også nøjes med at skrive, at I kommer. Husk af hensyn til køkkenet at opgive ankomsttid.

Fra 7. til 9. oktober har vi bibelkursus. Program vil antagelig stå i bladet for sept., men bemærk allerede nu dagene. Vi ved godt, at I ikke har tid, men her gælder det om at tage sig tid.

TUREN TIL

Onsdag den 10. juli 1963 kl. 6,30 startede busserne her fra skolen, og vi kørte ud på sommerens store udflugt til Harzen.

Kl. 8,30 standsede vi i Jelling, hvor Gorm hin gamle og hans vivs ærværdige gravhøj krævede vor opmærksomhed.

Thyras høj ligger mod nord og Gorms hø mod syd. Gravene har for ikke så lang tid siden været åbnet, men man fandt dog ikke ret meget andet end sporene efter gravrøvere, der engang var brudt oven ned i højene.

Fra dem gik vi over til runestenene og kirken. Der er en stor og en lille runesten den lille blev rejst af Gorm og har denne inskription: „Gorm konge satte dette mind over Thyra, sin hustru, Danmarks pryd. Den store blev rejst af Harald Blaatand, og på den står der: „Harald konge satte dette minde over Gorm sin far og Thyra sin mor. Den Harald, som vandt sig alt Danmark og Norge og gjorde danerne kristne.“ På den anden side af den er der i relief et Kristusbillede - det er Nordens ældste.

Jelling kirke har Danmarks ældste kalkmalerier, et af disse forestiller jomfru Maria med barnet - i liggende stilling - hvilket er en stor sjældenhed; der findes, så vidt vides kun et af samme type, nemlig i Italien. Kirkens gulv er der to ruder, hvor man under den ene kan se resterne af den trækirke Harald Blaatand rejste på stedet. Under den anden kan man se resterne af et gammelt hedensk offersted. Endvidere har de fundet mange begravelser sted under gulvet i kirkekoret.

Efter rundturen ved højene og kirken gik vi til et nærliggende anlæg, hvor der blev serveret en slags „formiddagskaffe“ i forn

MARZEN 1963

af en madpakke. Derpå gik turen videre til Fredericia, hvor vi var kl. ca. 10.

Byen blev grundlagt 1650 af Frederik den 3., den er en fæstningsby og omgivet af høje jordvolde, hvorfra byen kunne forsvares. Gaderne blev anlagt i skakbrætsystem, dvs. alle gader var lige, og der kunne derfor fra et gadekryds forsvares 4 gader med den samme kanon. Byen har været brændt flere gange.

Vi gik en tur på voldene, hvortil jorden, da de blev anlagt, blev kørt med håndkraft og trillebør. Vi så også det store monument „Landsoldaten“, som blev rejst til minde om 6. juli 1849 og om krigen 1848-50.

I Fredericia holdes hvert år 6. juli en fest, hvor folk går rundt i byen og lægger buketter overalt; pladsen omkring landsoldaten var f. eks. endnu fyldt med blomster, da vi var der, og statuen havde fået en laurbærkrans om halsen. Et lille, ufrivilligt frikvarter fik vi også - vore chauffører var blevet kaffetørstige og havde ladet de låste busser tilbage til os, af hvilken grund vi fik en ekstra spadseretur op og ned ad en gade, inden turen gik videre til Koldinghus. Der var vi kl. 11,20, men der blev ikke tid til at se ret meget på det, vi var dog inde i den celle, hvori gestapo havde fanger under krigen 1940-45.

Her var meget trangt og næsten fuldstændig mørkt, og nogle hårde træbrikse var det eneste møblement, det er ufatteligt, at 62 fanger på én gang har kunnet leve - eller vel nærmere, eksistere her; der kræves jo mere for at leve end dette, ikke at have anden beskæftigelse end med sine negle at kradsse sit navn ind i cementvæggen.

På væggene stod navnene på de menne-

Hus i Goslar

sker, der havde været her længe nok til at få det hele „skrevet“.

I rummet var der ophængt et skab indeholdende de forskellige torturredskaber, hvormed man pinte oplysningerne ud af de fanger, der ikke godvilligt ville udlevere deres kammerater til de samme rædsler, som de selv måtte gennemgå.

Da vi havde sundet os lidt ovenpå gennemgangen af tilstanden i cellen under krigen, fik vi nogle få oplysninger om selve slotsruinen.

Koldinghus blev grundlagt af hertug Abel i 1248 som grænsefæstning, det tjente ofte som kongebolig for bl. a. Chr. III, Frederik II og Chr. IV, der afholdt store hoffester her. Slottet brændte 1808, da der var indkvarteret spanske lejetropper - det blev restaureret i 1934.

På vej fra slottet ned til busserne standede vi ved et monument, der forestillede en af de faldne modstandsfolk, støttet af en mand og en kvinde. Inskriptionen lød: „Om

Det store kors ved krigergravene i Soltan.

ædle danske taler stenen her, husk deres dåd og vis dig ofret værd, 1940-45.“

Næste punkt på programmet var Christiansfeld, hvor vi var inde på Brødremenighedens kirkegård. Der er alle gravene ens som symbol på, at i døden er vi alle lige.

Vi fik forskellige oplysninger om Brødremenigheden og Christiansfeld i det hele taget, og efter den hjerneberigende del af opholdet var det tilladt at tænke på sådanne ting som indkøb af honningkager. Det blev dog overstået i en fart og snart sad vi igen i busserne, som nu førte os ad Haderslev til. Der spiste vi frokost på soldaterhjemmet, men så ellers ikke noget særligt, derfor kørte vi også straks efter til Sønderborg, hvor vi lige var nede og kigge udvendigt på slottet, mere blev der ikke tid til.

Nå, men altså fortsatte vi til Dybbøl,

Fra den engelske kirkegård i Soltan.

hvor vi så møllen og gik en tur på skanserne; på de steder, hvor en soldat var faldet, var der rejst en lille sten med soldatens navn og den dato, man fandt ham. Der var dog heller ikke her tid til nærmere forklaringer, da det efter programmet var meningen, vi skulle passere grænsen senest kl. 17. - Vi gjorde det nu ikke før kl. 17,45, men bedre sent end aldrig. Her fik vi endnu en rejseleder ombord, nemlig hr. Lauritsen fra Tønder, som skulle ledsage og vejlede os på de ukendte veje.

Kl. 20,30 gjorde vi ophold i Rycleskoven et godt stykke fra grænsen for at nyde den medbragte aftensmad. - Stedet var iøvrigt ikke meget anderledes end en almindelig dejlig dansk skov.

Nu, da vi var blevet nogle madpakker tungere, satte vi kursen mod vandrehjemmet „Nordmark“ i Slesvig, hvor vi var så tidligt, at vi, da vi havde indrettet os til, at vi om aftenen kunne krybe i de dertil bestemte køjer, kunne tage på en beskeden rundtur i Slesvig by.

Anden dag startede vi fra vandrehjemmet kl. ca. 8. Første punkt på dagsordenen var Hedeby, hvor vi sammen med forklaringerne fik en dejlig regnsvejrspadseretur langs og på voldene.

For at blive ved forsvarsværkerne og dog komme videre på turen, tog vi til Dannevirke, hvor der faldt et par stykker af vor lille hær - de tog dog ikke mere skade, end de sammen med vi andre kunne le ad uheldet.

Vi kørte over Ejderen kl. 11, var i Neumünster 11,45, Bad-Bramstedt 12,05 og Hamborg kl. 12,50. På vejen hertil kørte vi gennem mange, meget smukke landskaber; det er dog min mening, at de danske landskaber er mindst lige så smukke - i alle tilfælde er den tyske himmel ikke så blå som den danske, hvordan det nu ellers kan være.

På hovedbanegården i Hamborg spiste vi „samlebåndsmiddag“ og havde derefter fri 1/2 time, så vi kunne se os om og eventuelt handle lidt.

Næste punkt på dagens program var sol-

daterkirkegården i Soltau, hvor der ligger 2005 soldater, hovedsagelig engelske, som blev dræbt under krigen. De hvide, ensartede sten bar for det meste soldatens navn, men i nogle tilfælde, hvor det har været umuligt at identificere soldaten, står der: En soldat, og nedenunder: Kendt hos Gud!

Vi kørte nu over Lüneburger Heide og standsede ikke før ved koncentrationslejren Bergen-Belsen.

Stemte kirkegården i Soltau vore sind til vémod, var dette ubeskriveligt.

Vi gik ad vejene inden for koncentrationslejrens område; alt virkede trist og øde og en tung stilhed, der virkede ubrydelig, skønt nogle talte dæmpet, hvilede overalt. Store dele af det flade, lyngklædte område bestod af lave, regelmæssige forhøjninger, hvor der ved den ene side stod en sten med f. eks. denne ordlyd: „Her hviler 5000 døde!“ April 1945. - Denne sten havde det største tal, men på de andre varierede tallene mellem 800 og 2500. Alle gravene har været åbnet engang, og antallet af døde blev nøjagtigt opgjort.

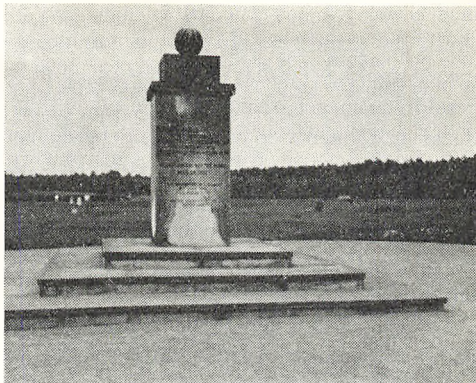
I alt blev der i koncentrationslejren Bergen-Belsen dræbt 31.000 jøder og 70.000 politiske fanger.

Blandt jøderne, der blev dræbt i Bergen-Belsen, var Anne Frank, en ung jødisk pige, hvis dagbog vel i dag er kendt over det meste af verden.

Næste station blev den idylliske middelalderby Celle, hvor vi var 17,45.

På rundturen i byen beundrede vi de smukke, gamle bindingsværksbygninger, der bl. a. var udsmykkede med fine træskærerarbejder. Vi så Celle slot, hvor den danske dronning, Caroline Mathilde, som var forvist fra Danmark, boede nogle få år, indtil hun døde. Hun ligger begravet i kirken.

Da vi var kommet et stykke uden for Celle, kunne vi begynde at skimte Harzens bjerge i horisonten, og da Hildesheim var passeret, kunne vi mærke, det begyndte at gå opad, og kl. 19,45 passerede vi det første skilt med ordlyden „Harz“.

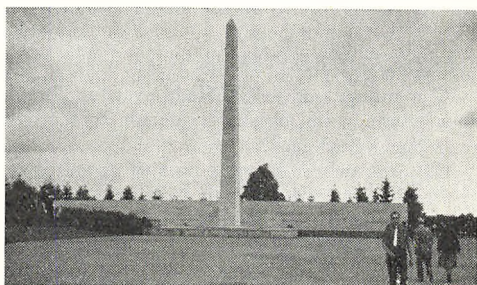

Minde over 30.000 jøder.

Et foreløbigt møde med bjergbyen Goslar ved foden af det metalrige Rammelsberg, blev der lejlighed til, inden vi ad de slyngede veje kørte til Torfhaus vandrehjem, der ligger i 800 m højde, ca. 600 m oppe var lufttrykket så forandret, at vi fik klap for ørerne, hvilket bevirkede, at vi latterliggjorde os mere eller mindre ved at sidde og lave alle mulige mærkelige fagter for at blive øreklapperne kvit igen.

Fra Torfhaus var der en pragtfuld udsigt bl. a. til Brocken (Bloksbjerg), hvor vi dog ikke kunne komme op - mærkeligt nok, kunne nogen måske finde på at sige, men eftersom det jo nu ligger i østzonen, ville det være ret vanskeligt for os at bestige dette bjerg.

Næste dag gik turen fra Torfhaus langs en dejlig lille bjergbæk, ned gennem Bad-Harzburg, hvor husene var af træ beklædte

Mindemuren i Bergen-Belsen. Der var mindeord på mange forskellige sprog. På dansk stod: Forgæves har I ikke kæmpet.

med skifer fra bjergene, til Goslar, som nu skulle ses grundigere efter. Bl. a. var der de meget smukke håndlavede kunsture, som vi beundrede meget; der var nogle udelukkende af strå, men det mest imponerende var et meget stort ur, udstkåret i egetræ. Der var udstkåret billeder fra Jesu lidelseshistorie, og når uret faldt i slag, bevægede de udstkårne træfigurer sig; bl. a. var korsfæstelsen udført gripende livagtigt.

I Goslar var der også mange smukke gamle bygninger med bindingsværk og håndskårne udsmykninger. Tillige var der en del skiferbeklædte huse af samme type som Bad-Harzburg-husene.

✧ Højskolepost

VORE MØDER

1. sept. Sdr. anlæg, Holstebro. Th. M. (idræt).
8. sept. Holstebro. Th. M. (idræt).
9. sept. Videbæk. Højskoleaften. A. Kr.
25. sept. Timring. Høstfest. A. Kr.

VANDREMAPPERNES BESØG

27. juni. „Båndet“ 1936.
21. juli. „Guldsnoren“ 1941.

TIL LYKKE

Vies i Kallerup kirke lørdag d. 7. september: Barneplejerske Anna E. Andersen (56) og tapet- og farvehandler Vagn Olsen, Ørslev, Vordingborg. Bryllupsadresse: Todbøl, Sjørring.

Lørdag den 21. september vies i Højby kirke: Frk. Nete Christensen (1958) til hr. Eigil Larsen. - Bryllupsadresse: c/o Folmar Christensen, Stårup, Nykøbing Sj. Bopæl: Bredgade, Lemvig.

KÆRE KAMMERATER fra 49-50.

Vi er mange, som er skuffede over, at „Brevduen“ er gået i stå, og skal vi derfor ikke prøve at få den i gang igen?

Alle, som ønsker at være med til at starte en ny vandremappe, bedes skrive til mig senest 8 dage efter, at de har modtaget dette nummer af elevbladet. Venlig hilsen.

Oskar Christensen,

„Blæsbjerg“, Nr. Nissum pr. Lemvig.

(Skriv så straks, gamle drenge! Red.)

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1962 Frk. Birgitte Mathiassen, Enggården, Klint, Nykøbing Sj. — Barneplejeelev Birgitte Mathiassen, Frelsens Hærs vuggestue, Annexstræde 29, Valby.
- 1961 Frk. Margit V. Byskov, Ø. Kjærgård, Hjerm — samme, Husholdningsskolen, Ølstykke.
- 1959 Økonomaelev frk. Irene Elsborg Jensen, Amtssygehuset, Gentofte — samme, Amtssygehuset, Hellerup.
- 1958 Frk. Dagny Pedersen, Grundtvigsvej 6 A, 3. sal th., København V. — samme, Nyvej 1 A, stuen, København V.
- 1956 Frk. Edith Nielsen, Østergade 11, Ranum. — Lærerinde frk. Edith Nielsen, Kildevej 8, Holstebro.
- 1956 Frk. Meta Jakobsen, Hovedgaden 30, Sdr. Omme. — Fru Meta Pedersen, Kiddesvej 33, Vejle.
- 1949 Fru Ruth Wimmelmann, Kastanicallé 27 g 1., Vanløse — samme, Nørrebro-gade 217, 3. sal, København N.

Vinterskolen:

- 55-56 Jens Østergaard, Merrildgård, Vildbjerg — samme, Nørregade 24, Sunds.
- 55-56 Aage Langgaard Pedersen, Risagervej 9, Pandrup — samme, Statsseminariet, Ranum.
- 54-55 Erik Sørensen, Seminariet, Nissum Seminarieby. — Lærer Erik Sørensen, Jegindø, Hvidbjerg.
- 51-52 Jens Chr. Kviesgaard, Timgård, Brejning, Spjald — samme, Videbæk.
- 49-50 Vagn Fiskbæk Jacobsen, Mølbækgård, Foersom, Tarm — samme, Søndermarken, Tarm.
- 47-48 Chr. Langer, Lundbyesgade 12 stuen, København V. — samme, Liljevænget 2, Greve Strand.
- 45-46 Inspektør Niels P. Vester, Reberbanen 6, Viborg — samme, Bruunshåb, Viborg.
- 25-26 Johs. Risbjerg, Pabjerggård, Vejrup, Sdr. Vium — samme, Vestergade, Hv. Sande.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening
Redigeret af forstander A. Kristensen

M. CHRISTENSENS BOUTRYKKERI - STRUER 13410